

Pančavův běh — nultý ročník

Láďa Petr

Na Škrovádě chodíme běhat každou středu a naše tréninkové úsilí vrcholí při slavném „Škrovádkém běhu“ na Poslední slánění. Ale co naplat, tento běh je spíše společenskou událostí, než skutečným sportovním výkonem. A tak jednou pijíce pivo s Miroslavem B. v restauraci Obora v Hefmanově Městci jsem přišel na dobrý nápad. Běžet ze Škrovádu k Oboře, zde udělat obrátku a občerstvení a běžet zpět. Vždyť je to jenom 34 km.

Po náležité propagaci se nás sešlo ve středu 22. května na startu jedenáct. Nechyběly hlasy, že já se zúčastním pouze nultého ročníku a další ročníky se poběží jako můj memoriál, ale chyběl jako obvykle Miroslav Š. Jan J. prohlásil, že běží jen na obrátku a tím se mi naskýtlá možnost umístit se v první desítce.

Po namazání (vnějším) různými vodičkami a mastmi se v 16.30 odstartovalo. Mnozí vyrazili dosti rychle, a tak jsem s Janem J. brzy kontroloval čelo závodu zezadu. Tento stav trval jen ke Kochánovickým rybníkům. Zde ostatní přidali a já s Honzou jsme se od nich konečně utrhli. Bohužel Honzu začalo v Čejkovicích bolet právě játro a poněkud zvolnil. Zůstal jsem sám. Naštěstí jsem trasu dobře znal — na rozdíl od třech borců, kteří v Holičkách použili o 1 km delší zkratku. Na obrátku jsme doběhli společně. Občerstvení pivem a minerálkou proběhlo bez konfliktů. Stoupání po obrátce mi z nohou udělalo nějaká dřeva, a tak jsem běh po asfaltkách zaměnil za klopýtání. V Janovicích jsem proklel Páleníče, který tam měl být s občerstvením. (Milan Červinka ho proklel také, ale nebyl měkký jako já a žízeň uhasil v nedaleké kaluži.) Běžím dál, celkem spokojený s desátým místem (a hlavně s tím, že ještě žiji) a tu za Čejkovicemi vidím pomalu jdoucí zkroutěnou postavu v červených trenýrkách. Proťu své bystré oči. Říkám si: „Je to Kankrlík? Není to Kankrlík?“ A opravdu

je to Kankrlík. Díky tomu, že chodím rychleji, předbíhám Kankrlíčka ve stoupání na Rabštejn. Získal jsem naději na fantastické deváté místo. Dál si toho už moc nepamatuji, ale do cíle jsem dorazil v čase pod tři hodiny (2:56,00). Klouby v kolenou už mám zdravé, a tak vás zvu na 1. ročník.



Z výsledků nultého ročníku:

1. Pros	2:15
2. Bena	2:17
3. Červinka	2:20
10. Kratochvíl	3:13

- A. 1. ročník se koná ve středu 21. května v 16.30 na Škrovádě.
- B. Po zkušenostech z nultého ročníku předloží startující při prezentaci vyplněné úmrtní listy.
- C. Páleníč a Starý zajistí občerstvení lépe než loni.
- D. Trasa závodu: Škrovád, Kochánovické rybníky, Rabštejn, Čejkovice, Palučiny, Janovice, Holičky, Radlín, restaurace Obora a zpět.
- E. Trasa závodu vede po lesních cestách, částečně zpevněných asfaltem.



Pančavův běh – traťový rekord

Míra Bena

Po nultém a prvním ročníku se na startovní čáře pod Hnojní hranou na Škrovádě sešlo přes dvacet borců, aby dokázali své morální a sportovní kvality. Na již tradičním Pančaváku. Trať záluďná svým profilem a délkou zaručuje dokonalý sportovní zážitek pro všechny zúčastněné. Motorizované občerstvení v každé čtvrtině tratě vyzývalo ke startu i borce stavěné na kratší tratě.

Za ideálního počasí vyhrál systémem start–cíl v novém traťovém rekordu Pavel Kalibán – bývalý reprezentant v orientačním běhu. Kvalitní a překvapivé bylo 13. místo v celkovém pořadí Ireny Jindrové, která to natřela několika běžeckým esům silnějšího pohlaví, a byla to první kočka, která trať zdolala. Nejrychlejším horolezcem, jak jinak, byl Míra Kratochvíl. Naopak nejpomalější byl bloudící drogista, který pomyslnou cílovou pásku protřhl, když ti šťastnější a rychlejší dojířali druhou tlačenku a dopířeli několikáté pivo. A ten, kdo neví jak chutná po dvou nebo třech hodinách běhu, ať to zkusí ve třetím ročníku Pančavova běhu. Závazné přihlášky přijímá osobně Pančava.

Výsledky: 1. Pavel Kalibán 1.57:55
4. Miroslav Kratochvíl 2.05:13
13. Irena Jindrová 2.28:50
21. Luboš Bleha bez měřené-
ného času, bez tlačenky,
ale s maratónem v nohách.